

S E N T I N Ţ Ă
în numele Legii
noiembrie

21

2023

mun.Ungheni

Judecătoria Ungheni,

Instanța compusă din:

Președintele ședinței, Judecător

Anatolie RUSU

Grefier

Mariana PIDGHIRNÎI

Cu participarea:

Acuzatorului de stat, procurorul

Constantin POPA

Apărătorului inculpatului, avocatul

Liliana BÎNZARI

În prezența:

Inculpatului

Ștefan SCRIPNIC

A examinat în ședință publică, în limba de stat, în procedură generală, cauza penală de învinuire a lui:

Ștefan SCRIPNIC, născut la *****, IDNP: *****, domiciliat în *****, studii superioare, supus militar, fără antecedente penale, cetățean al Republicii Moldova, *de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(1) Cod penal.*

Date cu referire la cauza penală și examinarea acesteia:

Urmărirea penală a fost pornită la 19.04.2017 în temeiul art.328 alin.(1) Cod penal. Prin ordonanța din 28.04.2017 **Ștefan SCRIPNIC** a fost pus sub învinuire în temeiul art.328 alin.(1) Cod penal pentru săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice (f.d.68 Vol.I). Prin ordonanța din 10.04.2018 a fost modificată învinuirea, **Ștefan SCRIPNIC** fiind pus sub învinuire în temeiul art.328 alin.(1) Cod penal pentru săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice.

Cauza penală a parvenit în instanță la data de 17.05.2017, fiind repartizată repetat la data de 27.05.2019 și judecată în procedură generală, în perioada din 27.05.2019 până la data de **21.11.2023**, cu respectarea procedurii de citare legală;

Acuzatorul de stat, procurorul în Procuratura Anticorupție, **Constantin Popa**, în dezbateri judiciare, a pledat pentru recunoașterea inculpatului, **Ștefan SCRIPNIC**, vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(1) Cod penal și încetarea procesului penal în legătură cu intervenirea termenului de prescripție. În ceea ce privește corpurile delictelor a indicat că acestea urmează să fie păstrate la materialele cauzei.

Apărătorul inculpatului, avocatul Liliana Bînzari, în dezbateri judiciare, a pledat pentru achitarea inculpatului, **Ștefan SCRIPNIC**, de sub învinuirea adusă în baza art.328 alin.(1) Cod penal, pe motivul lipsei elementelor infracțiunii incriminate;

Urmare a examinării cauzei penale și a probatoriului administrat de părți, cercetat în ședința de judecată, instanța de judecată

constată:

Situația de fapt reținută de instanță

1. Potrivit ordonanței de modificare a învinuirii din 10.04.2018 (f.d.122-123, vol.I) și a rechizitoriului (f.d.79-85 vol.I) lui **Ștefan SCRIPNIC** i s-a incriminat că acesta, activând în funcția de inspector superior în Postul vamal Sculeni din cadrul Biroului Vamal Ungheni, fiind astfel persoană publică, având obligația în conformitate cu atribuțiile funcționale, de a respecta cadrul legislativ la exercitarea obligațiilor de serviciu, conștientizând caracterul prejudiciabil al faptelor sale infracționale, contrar competențelor atribuite, depășind în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, la 27.10.2016, aflându-se la serviciu în Postul Vamal Sculeni, efectuând controlul vamal asupra mijlocului de transport cu numerele de înmatriculare *****, în care se afla cet.Iacuțevici Valentina, care deplasa cu ea bunuri în valoare de 1 519 RON, depășind în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, a autorizat trecerea peste frontiera vamală a acestui bun, fără a asigura perceperea drepturilor de import de la cet.Iacuțevici Valentina în sumă de 1 583,23 lei, fapt prin ce a cauzat o daună considerabilă intereselor publice.
2. Acțiunile inculpatului, **Ștefan SCRIPNIC**, au fost calificate de organul de urmărire penală în baza art.328 alin.(1) Cod penal, după semnele calificative: săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice.
3. Instanța de judecată analizând și verificând probele administrate în cumulul lor sub toate aspectele complet și obiectiv, coroborarea lor cu alte probe, consideră că vinovăția inculpatului, **Ștefan SCRIPNIC**, în săvârșirea infracțiunii imputate nu este dovedită.
4. Potrivit art.101 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, *fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.*
5. Acuzatorul de stat, procurorul în Procuratura Anticorupție, a prezentat aceleași probe care au fost acumulate la urmărirea penală. Inculpatul, **Ștefan SCRIPNIC**, și apărătorul acestuia, Liliana Bînzari, au respins acuzațiile aduse, au prezentat un șir de elemente de drept și de fapt care infirmă în general săvârșirea infracțiunii incriminate de către acesta, considerând că acuzatorul de stat nu a dovedit faptele pentru care **Ștefan SCRIPNIC** a fost pus sub învinuire, iar martorii audiați în ședința de judecată au dedus nevinovația inculpatului.
6. Astfel, atât în ședința de judecată cât și în cadrul urmăririi penale inculpatul **Ștefan SCRIPNIC**, vina nu a recunoscut-o, solicitând achitarea sa și a declarat că Iacuțevici Valentina s-a prezentat la linia de control în calitate de pasager al unui microbus de culoare gri. La momentul efectuării controlului fizic al microbusului, a constatat că se afla un joc și la acel moment a întrebat-o dacă are factură pentru acest bun și ultima a prezentat-o și valoarea bunului era de aproximativ 305 euro. A întrebat-o pe Iacuțevici Valentina care este destinația bunului și i-a comunicat că este un cadou pentru copiii ei și

respectiv a permis trecerea doamnei, catalogând bunul dat ca un bun personal conform definiției din Legea 1569 din 2002 și HG 1185 din 2003, unde este prevăzut că în cazul în care un bun este destinat pentru a fi utilizat în scopuri personale de către persoana care introduce bunul în țară împreună cu membrii de familie și respectiv art.5 din Legea 569 prevede că persoanele fizice rezidente și nerezidente pot introduce în țară bunuri de uz personal indiferent de valoarea lor fără achitarea taxei de import. De aceea a eliberat persoana să intre în țară fără achitarea taxelor. La întrebarea avocatului, a menționat că bunul se evaluează în dependență de cantitate, numărul de obiecte și tipul tehnic al bunului. Dacă se prezintă obiecte omogene de aceeași mărime, culoare atunci se cataloghează ca bunuri pentru comercializare. Dacă se prezintă bunuri de diferite mărimi și număr de 2-3 perechi, dar persoana prezintă de exemplu certificatele de naștere a 2-3 copii atunci se cataloghează ca bunuri de uz personal. Specificul bunului prezentat l-a făcut să creadă că este pentru uz personal, fiind doar o consolă de joc. Anterior nu a memorizat-o pe doamna ca să introducă în țară diferite bunuri pe rând sau ceva de genul. Ar fi un criteriu faptul ca să memorizeze persoanele care traversează frontiera des, deoarece serviciul lor prezintă un risc și persoanele date ar putea să elucideze controlul vamal. Cunoaște că vama română înregistrează toate facturile care ies din țară și sunt solicitări de retur de TVA. Consideră că la acel moment a procedat corect în raport cu Iacuțevici Valentina.

7. Reprezentantul Ministerului de Finanțe, Vadim Guțanu, în cadrul ședinței de judecată a declarat că susține acțiunea civilă înaintată în baza motivelor de drept și de fapt indicate în aceasta și solicită încasarea din contul inculpatului a prejudiciului cauzat în sumă de 1 583, 23 lei.
8. Martorul, Valentina Iacuțevici, a declarat că în luna decembrie 2016 a traversa frontiera, fiindu-i luate actele la control. Playstationul l-a cumpărat din or.Iași, România la suma de aproximativ 1200 roni. L-a cumpărat pentru fiul său ca cadou de anul nou. La postul vamal a fost efectuat controlul automobilului. De către colaboratorii vamali a fost luată factura pentru jocul procurat și apoi i-a fost întoarsă. În ziua traversării frontierei de către ea nu au fost achitate careva taxe vamale, iar de către colaboratorii vamali nu au fost înaintate careva pretenții asupra bunului respectiv.
9. Martorul, Vitalie Costiuc, a declarat că activează în serviciul vamal din anul 1989, la moment având funcția de inspector principal. Din anul 2017 nu lucrează cu persoanele fizice și posibil să greșească ceva și nu ține minte ce a declarat anterior. La intrare în țară persoanele fizice se prezintă la poliția de frontieră într-un mijloc de transport. Poliția de frontieră introduce datele despre mijlocul de transport și persoane în sistemul informațional vamal, iar colaboratorul vamei identifică prin sistemul informațional mijlocul de transport. În sistem se vede numărul mijlocului de transport, familia șoferului, numărul la caroserie, tipul mijlocului de transport și câte persoane sunt în mijlocul de transport, ulterior inspectorul vamal se apropie de mijlocul de transport și duce conversații cu persoanele și dacă au ceva de declarat. Inițial trebuie de spus că la postul vamal sunt coridoare de trecere verde și roșu, dacă persoanele nu au nimic de declarat aleg coridorul verde, dacă au ceva de declarat aleg coridorul roșu și automat vameșul îi înmânează fiecărei persoane o declarație de tip DV 6 în care persoanele declară marfa. În declarația de tip DV 6 persoana răspunde la întrebările care sunt indicate. Dacă persoană are mărfuri supuse taxării, inspectorul vamal eliberează un

chitanțier de model PV 14 pe care îl introduce în sistemul informațional Asycoda Word. După finisarea lucrului cu mijlocul prezentat atunci acestuia i se dă liber de vamă în sistemul informațional de frontieră. Dacă persoana refuză să achite taxele vamale i se propune ca să se întoarcă înapoi sau să lase la păstrare marfa în vamă, și pentru asta se emite un alt chitanțier de model PV 20. Pentru bunurile care costă 300 euro taxa vamală nu era impusă. Vameșii care lucrează cu persoana, evaluează bunul, dacă persoana nu are chitanțe pentru a demonstra valoarea acestuia. În vamă nu se duce evidența bunurilor care sunt supuse taxelor vamale. Dacă persoana prezintă un bun și dovedește că acesta este pentru comercializare atunci acesta se taxează, dacă este pentru uz personal atunci persoană trebuie să demonstreze faptul dat.

10. Suplimentar, în cadrul examinării cauzei penale, partea acuzării a prezentat în susținerea învinuirii următoarele probe administrate la faza de urmărire penală și cercetate în cadrul ședinței de judecată:

Volumul I

- Datele de fapt constatate prin examinarea procesului-verbal din 19.04.2017 de consemnare a constatărilor privind infracțiunea depistată (f.d.7);
- Datele de fapt constatate prin examinarea ordonanței și procesului-verbal din 19.04.2017 de ridicare, prin care s-au ridicat materialele urmăririi penale din cauza penală nr.2016970651 (f.d.8, 9-10);
- Datele de fapt constatate prin examinarea procesului-verbal de percheziției din 13.12.2016 cu privire la efectuarea percheziției Postului Vamal Sculeni, prin care s-a ridicat Registrul de monitorizare a bunurilor persoanelor fizice raportate de vama română aflat în evidența Postului Vamal Sculeni (f.d.12-15);
- Datele de fapt constatate prin examinarea procesului-verbal de examinare a documentelor din 15.12.2016, prin care s-au examinat mai multe documente printre care și Registrul de monitorizare a bunurilor persoanelor fizice raportate de vama română aflat în evidența Postului Vamal Sculeni (f.d.16-23);
- Datele de fapt constatate prin examinarea copiei facturii nr.6116025103 din 27.10.2016 pe numele Iacuşevici Valentina (f.d.24);
- Datele de fapt constatate prin examinarea registrului de monitorizare a bunurilor persoanelor fizice raportate de vama română aflat în evidența Postului Vamal Sculeni, precum și a paginilor din acesta cu nr. 27 (f.d.26-27);
- Datele de fapt constatate prin examinarea procesului-verbal de examinare a documentelor din, prin care s-a examinat, sistematizat și sortat cazurile cu privire la introducerea pe teritoriul RM de către persoanele fizice a bunurilor valoarea cărora depășește suma de 300 euro, asupra cărora există bănuieli că nu au fost percepute drepturile de import, ce au fost deduse din Registrul de evidență a documentelor de restituire TVA aflat în evidența Biroului Vamal de Frontieră Sculeni (România), pentru perioada 01.06.2016-12.12.2016 și copia autenticată a filei cu nr.266 din Registrul de evidență a documentelor de restituire TVA aflat în evidența Biroului Vamal de Frontieră Sculeni (România) (f.d.30-32);
- Datele de fapt constatate prin examinarea ordinului Serviciului Vamal nr.1526-p din 18.11.2014 de numire în funcție a lui Scripnic Ștefan (f.d.46);

- Datele de fapt constatate prin examinarea fișei postului a inspectorului principal, Scripnic Ștefan (f.d.47-50);
  - Datele de fapt constatate prin examinarea caracteristicii de la locul de muncă eliberată dlui Scripnic Ștefan (f.d.51);
  - Datele de fapt constatate prin examinarea ordonanței privind recunoașterea și atașarea la dosar a mijloacelor materiale de probă din 25.04.2017 (f.d.62).
11. Astfel instanța de judecată, audiind inculpatul și martorii, cercetând nemijlocit probele prezentate de părți, ajunge la concluzia că, în ședința de judecată nu și-a găsit confirmare vinovăția lui **Ștefan SCRIPNIC**.
  12. Instanța reiterează că jurisprudența CtEDO a statuat în cauza „Prince HansAdam II de Liechtenstein vs. Allemagne din 17 ianuarie 2001” că statele semnatare și-au asumat obligații de natură să asigure ca drepturile garantate de Convenție să fie concrete și efective, nu teoretice și iluzorii, iar cele cuprinse în art. 6 au tocmai acest scop: efectivitatea dreptului la un proces echitabil, impunându-se statelor o obligație de rezultat: adoptarea în ordinea juridică internă a măsurilor corespunzătoare și a mijloacelor necesare realizării acestei obligații.
  13. Potrivit art.51 alin.(1) și (2) Cod penal, *temeiul real al răspundeii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală.*
  14. Conform art.52 alin.(1) și (2) Cod penal, *se consideră componență a infracțiunii, totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.*
  15. Potrivit prevederilor art.96 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, *în cadrul urmăririi penale și judecării cauzei penale trebuie să se dovedească faptele referitoare la existența elementelor infracțiunii, precum și cauzele care înlătură caracterul penal al faptei.*
  16. Instanța reține că conform prevederilor art.99 alin.(2) Cod de procedură penală, *probele administrate se verifică și se apreciază de către organul de urmărire penală sau instanță, iar conform dispoziției art.100 alin.(4), toate probele admnistrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.*
  17. De asemenea conform art.95 Cod de procedură penală, *sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu Codul de procedură penală. Părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind investite de legea procesuală penală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor. Instanța de judecată pune la baza sentinței numai acele probe la cercetarea cărora părțile au avut acces în egală măsură.*
  18. Instanța de judecată, și-a bazat constatările pe probele verbale și în scris prezentate și în analiza faptului dacă acușările sunt bine justificate, standardul de dovadă este acel al „în afara dubiilor rezonabile”. Astfel de dovadă poate rezulta din coexistența deducerilor suficient de puternice, clare și concordante sau a similelor prezumții de fapt

necombătute; adițional, poate fi luat în considerație comportamentul părților când sunt obținute dovezile (hotărârea Irlanda vs. Regatului Unit din 18 ianuarie 1978).

19. Conform prevederilor art.384 Cod de procedură penală, *instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.*
20. Potrivit art.385 alin.(1) pct.1)-4) Cod de procedură penală, *la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.*
21. Astfel instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art.384 alin.(3) Cod procedură penală ca la emiterea sentinței aceasta să fie legală, întemeiată și motivată.
22. Suplimentar în acest sens, urmează a fi invocate și prevederile pct.2 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la sentința judecătorească, în care se atrage atenția că sentința trebuie să fie legală, întemeiată și motivată, bazându-se pe principiile generale ale efectuării justiției.
23. În aceeași ordine, instanța reiterează că, potrivit prevederilor art.6 CEDO, dreptul la un proces echitabil la care se atribuie și faptul că hotărârea pronunțată într-o cauză urmează a fi motivată. Astfel, în cauzele Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României din 2007, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraf 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia în funcție de natura hotărârii. Trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.
24. De asemenea, CEDO a arătat că, obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (cauza Perez împotriva Franței și cauza Van de Hurk împotriva Olandei).
25. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea inculpatului.
26. Vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în limita unei proceduri legale, a dat răspunsuri la toate chestiunile prevăzute în art.385 Cod de procedură penală (Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr.5 din 19.06.2006).
27. La fel se reține că, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată incontestabil prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată art.389 alin.(1)

Cod de procedură penală.

28. Totodată, conform art.8 alin.(2) Cod de procedură penală, *nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile codului de procedură penală, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.*
29. Instanța reiterează că principiul prezumției nevinovăției se conține în art.11 al Declarației Universale a Drepturilor Omului (1948); art. 6 § 2 al Convenției Europene de apărare a Drepturilor Omului (1950); Art.14.2 al Pactului internațional asupra drepturilor civile și politice (1966), reglementări conținute și în legislația internă a Republicii Moldova - Constituția Republicii Moldova în art. 21 care prevede că orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată până când vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public în cazul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale.
30. Analizând probele cercetate în ședința de judecată prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, în virtutea cărora, *fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor*, instanța, călăuzindu-se de lege, a ajuns la concluzia că în ședința de judecată învinuirea adusă inculpatului, **Ștefan SCRIPNIC**, nu s-a confirmat, iar acesta urmează a fi achitat din următoarele considerente.
31. Ab initio, instanța punctează asupra faptului că, pentru a ajunge la concluzia despre vinovăția sau nevinovăția inculpatului, **Ștefan SCRIPNIC**, în comiterea infracțiunii imputate și încadrarea juridică corectă a acțiunilor acestuia, instanța a făcut o analiză amplă a probelor administrate și prezentate de acuzatorul de stat, care au constituit obiectul prezentei cercetări judecătorești, în raport cu prevederile normelor penale materiale, actelor normative și doctrinei relevante speței examinate.
32. Prin rechizitoriu, lui **Ștefan SCRIPNIC** i se incriminează comiterea infracțiunii stabilite de art.328 alin.(1) Cod penal, prin faptul că activând în funcția de inspector superior în Postul vamal Sculeni din cadrul Biroului Vamal Ungheni, fiind astfel persoană publică, având obligația în conformitate cu atribuțiile funcționale, de a respecta cadrul legislativ la exercitarea obligațiilor de serviciu, conștientizând caracterul prejudiciabil al faptelor sale infracționale, contrar competențelor atribuite, depășind în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, la 27.10.2016, aflându-se la serviciu în Postul Vamal Sculeni, efectuând controlul vamal asupra mijlocului de transport cu numerele de înmatriculare *****, în care se afla cet.Iacuțevici Valentina, care deplasa cu ea bunuri în valoare de 1 519 RON, depășind în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, a autorizat trecerea peste frontiera vamală a acestui bun, fără a asigura perceperea drepturilor de import de la cet.Iacuțevici Valentina în sumă de 1 583,23 lei, fapt prin ce a cauzat o daună considerabilă intereselor publice.
33. Instanța reține că conform doctrinei, art.328 alin.(1) Cod penal incriminează *săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice.*
34. Potrivit art.113 Cod penal, *se consideră calificare a infracțiunii determinarea și*

constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

35. Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(1) Cod penal, se exprimă prin acțiunea de depășire a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, care a cauzat daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice.
36. Obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la alin.(1) art.328 Cod penal îl constituie relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care presupune îndeplinirea de către o persoană publică a obligațiilor de serviciu în mod corect, fără excese, cu respectarea intereselor publice, precum și a drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice și ale celor juridice.
37. Obiectul material al acestei infracțiuni îl reprezintă sau poate să-l reprezinte corpul persoanei ori bunurile mobile sau imobile.
38. Victimă a infracțiunii specificate la alin.(1) art.328 Cod penal este persoana fizică sau juridică, ale cărei drepturi sau interese ocrotite de lege suferă daune în proporții considerabile.
39. Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(1) Cod penal se caracterizează prin intenție directă sau indirectă.
40. Subiectul infracțiunii analizate este persoană fizică responsabilă care la momentul comiterii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani. De asemenea, subiectul trebuie să aibă calitatea specială de persoană publică.
41. Noțiunea de „persoană publică,, este definită la art.123 alin.(2) Cod penal, potrivit căreia *prin persoană publică se înțelege: funcționarul public, inclusiv funcționarul public cu statut special (colaboratorul serviciului diplomatic, al serviciului vamal, al organelor apărării, securității naționale și ordinii publice, altă persoană care deține grade speciale sau militare); angajatul autorităților publice autonome sau de reglementare, al întreprinderilor de stat sau municipale, al altor persoane juridice de drept public; angajatul din cabinetul persoanelor cu funcții de demnitate publică; persoana autorizată sau investită de stat să presteze în numele acestuia servicii publice sau să îndeplinească activități de interes public.*
42. Instanța relevă că inculpatul **Ștefan SCRIPNIC**, consecvent, pe parcursul procesului penal și în special în ședință de judecată nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii, sub nici o formă.
43. Instanța reține că din declarațiile inculpatului, **Ștefan SCRIPNIC**, reiese că în ziua cu pricina, Iacuțevici Valentina s-a prezentat la linia de control în calitate de pasager al unui microbus de culoare gri. La momentul efectuării controlului fizic al microbusului, a constatat că se afla un joc. Persoana a prezentat factura, valoarea bunului fiind de aproximativ 305 euro. Iacuțevici Valentina i-a comunicat că este un cadou pentru copiii ei, din care considerent a permis trecerea doamnei, catalogând bunul dat ca un bun personal.
44. Sub auspiciul celor invocate de inculpat, instanța consideră că aprecierea unor declarații ale unui acuzat în cadrul unui proces penal reprezintă o importanță deosebită, ori dintr-un punct de vedere, cel puțin teoretic, declarațiile inculpatului, în măsura în care sunt

sincere, sunt importante pentru organele judiciare, deoarece numai el cunoaște cel mai bine împrejurările legate de infracțiune și numai el poate furniza informații cunoscute. Din alt punct de vedere însă, dacă bănuitul, învinuitul sau inculpatul ascunde realitatea, prin necoroborarea declarațiilor sale cu alte probe administrate și contrare acestora, organul judiciar poate sesiza reaua sa credință, apreciind că declarația lui nu face decât să confirme dovezile care-i indică vinovăția sau cel puțin reprezintă o metodă de apărare în cazul răspunderii penale pentru săvârșirea unei infracțiuni deosebit de grave. Astfel, existând în privința declarațiilor inculpatului o inevitabilă suspiciune, art.103 alin.(2) Cod de procedură penală impune acestora o valoare probantă condiționată și de existența altor probe în cauză, care să confirme veridicitatea lor, chiar dacă în declarațiile persoanei acuzate de săvârșirea unei infracțiuni mereu există și un subiectivism firesc, acesta fiind tentat uneori să nu spună tot ce cunoaște sau să denatureze adevărul în interesul personal, astfel fiind necesare în mod obligatoriu probe suplimentare în susținerea declarațiilor acestuia.

45. Este plauzibil de menționat că **Ștefan SCRIPNIC** a dat declarații constante și consecutive pe tot parcursul procesului penal, a menținut aceeași poziție de nerecunoaștere a vinovăției de la urmărirea penală, iar versiunea inculpatului nu a fost combătută de partea acuzării prin probele prezentate în sprijinul învinuirii.
46. Instanța consideră că în cadrul ședinței de judecată nu au fost prezentate suficiente probe concludente și utile, care ar demonstra pe deplin că fapta lui **Ștefan SCRIPNIC** întrunește elementele infracțiunii, învinuirea adusă poartă un caracter pripit și superficial or dimpotrivă, din materialele dosarului rezultă că probe în sprijinul învinuirii de facto nu au fost prezentate.
47. Instanța remarcă că în mare parte, probatoriul acuzării se întemeiază pe declarațiile martorilor și mijloacele de probe examinate în ședința de judecată, probe care instanța constată că nu au relevanță față de învinuirea adusă inculpatului, **Ștefan SCRIPNIC**.
48. Astfel, analizând declarațiile martorilor, Valentina Iacuțevici și Vitalie Costiuc, în coraport cu: - procesul-verbal din 19.04.2017 de consemnare a constatărilor privind infracțiunea depistată (f.d.7); - ordonanța și procesul-verbal din 19.04.2017 de ridicare, prin care s-au ridicat materialele urmăririi penale din cauza penală nr.2016970651 (f.d.8, 9-10); - procesul-verbal de percheziție din 13.12.2016 cu privire la efectuarea percheziției Postului Vamal Sculeni, prin care s-a ridicat Registrul de monitorizare a bunurilor persoanelor fizice raportate de vama română aflat în evidența Postului Vamal Sculeni (f.d.12-15); - procesul-verbal de examinare a documentelor din 15.12.2016, prin care s-au examinat mai multe documente printre care și Registrul de monitorizare a bunurilor persoanelor fizice raportate de vama română aflat în evidența Postului Vamal Sculeni (f.d.16-23); - copiei facturii nr.6116025103 din 27.10.2016 pe numele Iacuțevici Valentina (f.d.24); - registrul de monitorizare a bunurilor persoanelor fizice raportate de vama română aflat în evidența Postului Vamal Sculeni, precum și a paginilor din acesta cu nr. 27 (f.d.26-27); - procesul-verbal de examinare a documentelor, prin care s-a examinat, sistematizat și sortat cazurile cu privire la introducerea pe teritoriul RM de către persoanele fizice a bunurilor valoarea cărora depășește suma de 300 euro, asupra cărora există bănuieli că nu au fost percepute drepturile de import, ce au fost deduse din Registrul de evidență a documentelor de restituire TVA aflat în evidența Biroului Vamal de Frontieră Sculeni (România), pentru perioada 01.06.2016-12.12.2016 și copia

autenticată a filei cu nr.266 din Registrul de evidență a documentelor de restituire TVA aflat în evidența Biroului Vamal de Frontieră Sculeni (România) (f.d.30-32); - ordinul Serviciului Vamal nr.1526-p din 18.11.2014 de numire în funcție a lui Scripnic Ștefan (f.d.46); - fișa postului a inspectorului principal, Scripnic Ștefan (f.d.47-50); instanța reține că nu rezultă că inculpatul, **Ștefan SCRIPNIC**, a participat la infracțiunea de depășire a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, care a cauzat daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice, așa cum invocă partea acuzării.

49. În altă ordine de idei, instanța de judecată reține că codul vamal este actul normativ care stabilește principiile juridice, economice și organizatorice ale activității vamale și este orientat spre apărarea suveranității și securității economice a Republicii Moldova.
50. În același timp, Legea nr.1569 din 20.12.2002 cu privire la modul de introducere și scoatere a bunurilor de pe teritoriul Republicii Moldova de către persoane fizice stabilește modul de trecere peste frontiera vamală a Republicii Moldova de către persoane fizice a mărfurilor, obiectelor de uz personal și a mijloacelor de transport auto.
51. Art.3 alin.al Legii nr.1569 din 20.12.2002, stipulează că, Persoanele fizice au dreptul de a introduce și scoate de pe teritoriul Republicii Moldova bunuri în conformitate cu prezenta lege, Codul vamal și cu alte acte normative ce reglementează trecerea bunurilor peste frontiera vamală.
52. Art.4, alin.(1, 4) lit.a-b) al Legii nr.1569 din 20.12.2002 stabilește modul de declarare a bunurilor de către persoanele fizice și anume că, *bunurile trecute de persoane fizice peste frontiera vamală sunt supuse declarării obligatorii conform prezentei legi, Codului vamal și altor acte normative adoptate în corespundere cu acesta. (4) Persoanele fizice au dreptul de a declara verbal organului vamal următoarele bunuri: a) obiectele de uz personal introduse în țară, precum și mărfurile indicate în anexa la prezenta lege; b) bunurile introduse în țară, altele decât cele menționate la lit.a), a căror valoare în vamă nu depășește suma de 300 euro și care nu sunt destinate activității comerciale sau de producție.*
53. Potrivit art.5, alin.(1), lit.a-b) al Legii nr.1569 din 20.12.2002, *persoanele fizice au dreptul: a) de a introduce pe teritoriul țării, fără achitarea drepturilor de import, obiecte de uz personal, precum și mărfuri menționate în anexa la prezenta lege, cu condiția că acestea nu sunt destinate activității comerciale sau de producție; b) de a introduce pe teritoriul țării, fără achitarea drepturilor de import, alte bunuri decât cele indicate la lit.a) a căror valoare în vamă nu depășește suma de 300 euro și care nu sunt destinate activității comerciale sau de producție. Dacă valoarea în vamă a bunurilor depășește cuantumul neimpozabil menționat, drepturile de import se vor percepe reieșind din valoarea bunului în vamă (cuantumul neimpozabil indicat nu micșorează valoarea impozabilă a bunului);*
54. Art.2, lit.g) din Legea nr.1569 din 20.12.2002 explică care sunt bunurile ce se atribuie la categoria de obiecte de uz personal, și anume orice obiect destinat uzului sau consumului personal, sau necesităților casnice, inclusiv haine și încălțăminte personală, lenjerie de pat, echipament destinat uzului personal sau satisfacerii necesităților gospodărești, obiecte de parfumerie, de cosmetică, de igienă, medicamente, produse alimentare de necesitate personală, bunuri destinate cerințelor familiale uzuale, animale de casă,

precum și instrumente portabile de care persoana are nevoie în exercitarea ocupației sau profesiei, toate aceste bunuri neputând fi destinate activității comerciale sau de producție.

55. Art.11, alin.(1-5) al Legii nr.1569 din 20.12.2002 stabilește după care criterii colaboratorul organului vamal va efectua controlul vamal și cum va aprecia dacă bunurile introduce de o persoană fizică urmează sau nu să fie supusă drepturilor de import.
56. Astfel, *destinația mărfurilor deplasate de către persoana fizică peste frontiera vamală se determină reieșind din categoria mărfii, cantitatea ei, precum și din analiza tuturor circumstanțelor călătoriei.* (2) *Mărfurile sunt calificate a fi destinate uzului personal dacă ele sunt introduse (scoase) în exclusivitate pentru a fi utilizate de către persoană ori de către membrii familiei acesteia (pentru consum final).* (3) *Membri ai familiei sunt soțul (soția), copiii (inclusiv cei adoptivi), părinții, persoanele asupra cărora este instituită, conform legii, tutela sau curatela.* (4) *La stabilirea destinației mărfurilor se iau în considerare următoarele: a) categoria mărfii: modul de consum, practica de utilizare; b) cantitatea mărfii: articole omogene de aceeași denumire, de aceeași mărime, model, culoare etc.; c) circumstanțele legate de călătorie: scopul călătoriei, durata ei, țara în care s-a aflat și țara în care pleacă persoana.* (5) *Obligația de a confirma faptul că marfa nu este destinată activității comerciale sau de producție se pune în seama persoanei fizice care deplasează marfa.*
57. La caz, în ziua de 27.10.2016, când a efectuat controlul vamal al bunurilor trecute peste frontiera Republicii Moldova de către Iacuşevici Valentina, **Ştefan SCRIPNIC** a verificat bunul, a constatat că Iacuşevici Valentina avea o consolă Playstation și un CD cu joc electronic. A verificat factura, care confirma cumpărarea acestui bun cu suma de 1519 RON. La întrebările adresate, Iacuşevici Valentina a comunicat că a cumpărat consola Playstation pentru a o dăruii fiilor săi.
58. Aplicând prevederile art.11 din Legea nr.1569 din 20.12.2002, **Ştefan SCRIPNIC** a constatat că Iacuşevici Valentina nu a mai apărut în vizorul organului vamal ca persoană care să introducă pe teritoriul Republicii Moldova bunuri în scopuri comerciale sau de producție.
59. Informația comunicată de Iacuşevici Valentina referitor la faptul că are copii de vârstă care să se joace cu un astfel de obiect, nu trezea bănuiele, fiind veridică.
60. Verificând aceste circumstanțe, **Ştefan SCRIPNIC** a avut convingerea că respectă cadrul legal și nu are nici un temei de a percepe taxe de import de la Iacuşevici Valentina.
61. Declarațiile lui **Ştefan SCRIPNIC** au fost confirmate de către Iacuşevici Valentina, care a comunicat că nu a mai introdus pe teritoriul Republicii Moldova alte console, iar consola Playstation și un CD cu joc electronic cumpărată pe data de 27.10.2016 a fost pentru fiii ei.
62. Faptul că Iacuşevici Valentina are doi fii s-a confirmat și prin extrasul din Registrul de Stat al Populației (f.d. 45), potrivit căruia Iacuşevici Eugeniu și Iacuşevici Oleg sunt fiii lui Iacuşevici Valentina.
63. Declarațiile lui **Ştefan SCRIPNIC** au fost confirmate și de către Costiuc Vitalie, care a comunicat că legiutorul nu a stabilit criterii exhaustive, atunci când apreciază dacă bunul se atribuie la categoria celor de uz personal sau nu. Colaboratorul vamal face această apreciere ținând cont de categoria mărfii, modul ei de consum sau practica de utilizare, de cantitatea mărfii, de circumstanțele legate de călătorie, scopul călătoriei, durata ei. Totodată, a mai comunicat că, chiar dacă bunul nu se atribuie la categoria de obiect de uz

personal, dar nu este destinat pentru activitate comercială sau de producție, tot nu se vor percepe drepturile de import.

64. Astfel, se constată că învinuirea adusă lui **Ștefan SCRIPNIC** nu este întemeiată, iar ultimul a acționat în conformitate cu prevederile legale.
65. Instanța mai reține că potrivit art.185 Cod vamal în redacția valabilă la situația zilei de 27.10.2016, *(1) Controlul vamal este efectuat de colaboratorul vamal și constă în: a) verificarea documentelor și informațiilor prezentate în scopuri vamale; b) controlul fizic (controlul mărfurilor și mijloacelor de transport, controlul corporal ca o formă excepțională de control vamal); c) evidența mărfurilor și mijloacelor de transport; d) interogarea verbală a persoanelor fizice și a persoanelor cu funcții de răspundere; e) verificarea sistemului de evidență și a dărilor de seamă; e¹) controlul ulterior prin reverificarea declarațiilor vamale; f) controlul depozitelor provizorii, antrepozitelor vamale, zonelor libere, magazinelor duty free, altor teritorii și spații unde se pot afla mărfuri și mijloace de transport supuse controlului vamal sau unde se pot desfășura activități supuse supravegherii vamale; f¹) controlul ulterior prin audit postvămuire; g) efectuarea altor operațiuni prevăzute de prezentul cod și de alte acte normative. (2) La efectuarea controlului vamal, pot fi aplicate mijloace tehnice de control care nu prezintă nici un pericol pentru sănătatea și viața oamenilor, animalelor și plantelor și care nu cauzează prejudicii mărfurilor și mijloacelor de transport. (3) Regulile de efectuare a controlului vamal sînt stabilite de Serviciul Vamal. (4) În cadrul controlului vamal, organele vamale și alte autorități competente pot efectua schimb de informații privind trecerea peste frontiera de stat, prezența și circulația pe teritoriul vamal a mărfurilor, a mijloacelor de transport și a persoanelor, în scopul administrării riscurilor, precum și privind rezultatele controalelor efectuate. (5) Controlul vamal poate fi efectuat într-o țară terță în baza tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte.*
66. În speță, la efectuarea controlului vamal în cazul bunurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova de către Iacuțevici Valentina, **Ștefan SCRIPNIC** a aplicat prevederile Legii nr.1569 din 20.12.2002, iar coroborat cu formele de control prevăzute în art.185 Cod Vamal, se constată că **Ștefan SCRIPNIC** a verificat documentele și informațiile prezentate în scopuri vamale, altele nefiind aplicabile acestui caz.
67. Din acest considerent, instanța denotă faptul că **Ștefan SCRIPNIC** a respectat prevederile legii la efectuarea controlului vamal al bunurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova de către Iacuțevici Valentina, astfel încât în mod întemeiat și legal nu a perceput drepturile de import de la aceasta.
68. Prin urmare, făcând o analiză a circumstanțelor cauzei și a probatoriului prezentat prin prisma normelor de drept ce reglementează speța, instanța de judecată va reține faptul că în acțiunile inculpatului **Ștefan SCRIPNIC** lipsește latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(1) Cod penal, care nu se realizează nici printr-o acțiune stipulată în legea penală și doctrina de specialitate.
69. Astfel, de către acuzare nu a fost prezentată nici o probă directă sau indirectă că, inculpatul **Ștefan SCRIPNIC** a depășit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, iar probele anexate și cercetate în ședința de judecată de către acuzare nu constată sau dovedesc faptul că inculpatul a depășit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege.
70. Contrapunerea faptei lui **Ștefan SCRIPNIC** stabilite în urma analizei probelor

specificate în prezenta sentință, la semnele și elementele calificative obligatorii a componentei de infracțiune stabilite de art.328 alin.(1) Cod penal, a determinat instanța de judecată să conchidă că în fapta inculpatului nu se regăsesc elementele calificative obligatorii a laturii obiective și elementele laturii subiective a infracțiunii incriminate.

71. Pentru a ajunge la această concluzie, instanța de judecată reiterează argumentele și constatările expuse, care denotă că afirmația acuzării precum că **Ștefan SCRIPNIC** ar fi depășit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, care a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, nu poate fi reținută.
72. Analizând cumulul de probe administrate pe această parte, inclusiv declarațiile martorilor precum și mijloacelor de probă, care au fost apreciate în conformitate cu prevederile art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța constată că fapta încriminată inculpatului **Ștefan SCRIPNIC** nu întrunește elemente componente ale infracțiunii prevăzută la art.328 alin.(1) Cod penal, iar în temeiul art.390 alin.(1) pct.3) Cod de procedură penală, ultimul urmează a fi achitat pentru comiterea infracțiunii incriminate reieșind din considerentele enumerate infra.
73. Înainte de a ajunge la soluția achitării, instanța de judecată a studiat și analizat minuțios probele administrate la faza de urmărire penală și cercetate în cadrul ședinței de judecată și a ajuns la concluzia că de către organul de urmărire penală nu au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptei comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii.
74. În susținere, instanța menționează că este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate, întemeindu-și sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, în temeiul art.328 alin.(1) Cod de procedură penală.
75. În concordanță cu cele expuse, cu referire la latura subiectivă, instanța nominalizează că dificultatea determinării originii intenției infracționale are la bază motive obiective, or intenția, ca formă a vinovăției, exprimă atitudinea psihică a persoanei față de realitatea obiectivă, deci ține de latura lăuntrică a persoanei, motiv pentru care și problema identificării exacte a faptului dacă intenția de a săvârși infracțiunea i-a aparținut în exclusivitate persoanei care a comis fapta penală sau i-a fost implantată acesteia de către o terță persoană (provocator). Fiind de natură subiectivă, intenția persoanei trebuie desprinsă prin confruntarea tuturor împrejurărilor obiective în interiorul cărora a fost săvârșită infracțiunea. Astfel, deloc negliabile sunt și datele obiective care au precedat săvârșirea infracțiunii, iar la caz, tocmai aceste din urmă circumstanțe au importanță cardinală în procesul de stabilire a sursei apariției intenției infracționale și dacă persistă dubii în ceea ce privește izvorul intenției formate (nu se cunoaște cu certitudine dacă persoana care a săvârșit infracțiunea a acționat în baza unei intenții formate independent sau dependent de comportamentul unei alte persoane (provocator)), activitatea infracțională trebuie catalogată ca fiind realizată exclusiv sub imperiul unei provocări. Aprecierea în cauză își găsește justificarea în principiul in dubio pro reo.

76. Mai mult, instanța a luat în considerare și factorii stabiliți în jurisprudența națională sau a Curții privind constatarea unei provocări, din care comportamentul anterior al persoanei, existența sau lipsa antecedentelor penale, prezența indicilor despre faptul pregătirii săvârșirii infracțiunii și la caz, inculpatul nu deține antecedente penale sau contravenționale, inclusiv pentru fapte similare sau tangente și nu au fost stabilite alte acțiuni ale acestuia în contextul pregătirii infracțiunii incriminate sau în contextul altor infracțiuni/contravenții. Or, în cauza *Lalas contra Lituaniei* (§ 43), Curtea a punctat că una din împrejurările care necesită a fi luate în calcul la aprecierea existenței sau lipsei provocării rezidă în identificarea faptului dacă persoana acuzată a fost implicată anterior în comiterea unor infracțiuni similare, statuări asemănătoare fiind făcute și în alte cauze.
77. Așadar, faptul unei presupuse depășiri a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, care a cauzat daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice, instanța îl consideră doar ca un pretext formulat cu sprijinul organului de urmărire penală, pentru a asigura coagularea unui probatoriu în vederea incriminării faptei inculpatului, care în speță nu s-a adeverit.
78. În continuare, instanța relevă că prin alte mijloace de probă cercetate de acuzare în ședință de judecată, nu au fost obținute informații relevante cauzei sau care ar confirma/infirma existența infracțiunii sau a vinovăției inculpatului în comiterea acesteia.
79. În continuare, instanța reiterează că pe întreg parcursul procesului penal, inculpatul a oferit declarații, menținând poziția sa de nevinovăție, versiune care, de către organul de urmărire penală nu a fost cercetată sub toate aspectele, obiectiv și răsturnată prin probe incontestabile. Instanța susține în acest caz, că declarațiile inculpatului denotă un caracter veridic, în lipsa altor probe contrare, ori veridicitatea este însușirea, caracterul a ceea ce este cert, adică ceea ce este conform cu adevărul, real și poate fi caracterizată ca o corespundere a datei de fapt examinată de către organul de urmărire sau instanță cu realitatea pe care o probează această informație.
80. Subsecvent, declarațiile inculpatului coroborează cu cele ale martorilor, nefiind consemnate divergențe semnificative, nu expun circumstanțe contradictorii în esența lor.
81. În același context, acuzarea în spiritul art.254 Cod de procedură penală, este obligată să prezinte probele atât împotriva inculpatului, cât și în favoarea acestuia, deoarece trebuie întreprinse toate măsurile relevante să elucideze credibilitatea învinuirii aduse, pe care instanța de judecată, în contextul mijloacelor de probă cercetate nemijlocit în ședință, o consideră îndoielnică, atât prin caracterul evaziv al acesteia, cât și prin lipsa materialului probator în acest sens sau al probelor administrate prin provocare, prin ce instanța apreciază ca întemeiate argumentele părții apărării în ședință de judecată.
82. Astfel, instanța stabilește că acuzarea nu a prezentat nici o probă pertinentă, concludentă și verosimilă ce ar demonstra pe de o parte latura obiectivă comisă de inculpat prin depășirea limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege prin neperceperea drepturilor de import, iar pe de altă parte latura subiectivă prin existența unei intenții directe la săvârșirea infracțiunii.
83. Pe cale de consecință, instanța constată că învinuirea adusă de către acuzatorul de stat este una iluzorie, procurorul eșuând în a prezenta probe credibile, apte de a sta la baza unei sentințe de condamnare și care ar răsturna prezumția de nevinovăție a inculpatului, iar în acest mod, instanța susține inexistența elementelor infracțiunii comise de către

inculpatul **Ștefan SCRIPNIC**, astfel cum rezultă din probele administrate și apreciate de instanță.

84. În baza raționamentelor expuse supra, fiind supuse aprecierii probele administrate la materialele cauzei penale din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, instanța a constatat că în acțiunile inculpatului **Ștefan SCRIPNIC** nu se regăsesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(1) Cod penal.
85. În conformitate cu principiul contradictorialității în procesul penal, reglementat de art.24 Cod de procedură penală, *urmărirea penală, apărarea și judecarea cauzei sunt separate și se efectuează de diferite organe și persoane. Instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.*
86. Conform art.26 alin.(3) Cod de procedură penală, *sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului*, iar în baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului. Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, în hotărârea Capean contra Belgiei din 13 ianuarie 2005, a constatat că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 § 2 și e obligatoriu, inter alia, că sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.
87. În acest context, instanța reține că prezumția de nevinovăție a inculpatului prevalează în cazul dat, iar sarcina probei îi revine acuzării, sarcină cu care aceasta din urmă nu s-a isprăvit și la fel, urmează a se reține și faptul că „instanței de judecată îi revine sarcina încadrării juridice a faptelor și nu este obligată să adopte încadrarea dată de către procuror”.
88. Prin urmare se impune achitarea inculpatului **Ștefan SCRIPNIC**, deoarece în acțiunile acestuia lipsește latura obiectivă și cea subiectivă a infracțiunii incriminate conform art.328 alin.(1) Cod penal, fiind sesizate incertitudini și imprecizii, iar sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, dubiile în probarea învinuirii urmând a fi interpretate în favoarea inculpatului.
89. Totodată, instanța menționează că, practica CEDO statuează în cauza Constantin Florea împotriva României (Cererea nr. 21534/05, 19 iunie 2012) că prezumția de nevinovăție consacrată la art. 6 § 2 face parte din elementele noțiunii de proces echitabil în materie penală, prevăzut la paragraful 1 (Deweer împotriva Belgiei, 27 februarie 1980, pct. 56, seria A nr. 35) și trebuie interpretată având în vedere jurisprudența Curții în domeniu. Curtea a examinat deja cereri din punct de vedere al celor două paragrafe coroborate (Bernard împotriva Franței, 23 aprilie 1998, pct. 37, Culegere de hotărâri și decizii 1998-II, și Janosevic împotriva Suediei, nr. 34619/97, pct. 96, CEDO 2002-VII) și a hotărât că art. 6 § 2 reglementa întreaga procedură, indiferent de rezultatul procesului și inclusiv în cazul în care acestea au fost oprite ca urmare a intervenției prescripției (Minelli împotriva Elveției, 25 martie 1983, pct. 25 și urm., seria A nr. 62, și Didu).
90. În baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, sarcina probațiunii în

ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului.

91. Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, în hotărârea Capean contra Belgiei se reține că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 §2 și e obligatoriu, inter alia, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.
92. Ignorarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și încălcarea prevederilor art.24 și art.26 Cod de procedură penală lezează dreptul inculpatului la un proces echitabil, drept garantat de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale
93. În conformitate cu art.390 Cod de procedură penală, *sentința de achitare se adoptă dacă:*
1) nu s-a constatat existența faptei infracțiunii; 2) fapta nu a fost săvârșită de inculpat; 3) fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii; 4) fapta nu este prevăzută de legea penală; 5) există una din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei.
94. În acest sens instanța reține că, potrivit art.8 alin.(3) Cod de procedură penală, *concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuțului, învinuitului, inculpatului.*
95. La emiterea sentinței de achitare, instanța se conduce și de prevederile art.21 din Constituția R.Moldova care prevede că *orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată pînă cînd vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale” și nu în ultimul rînd prevederile art.6 al Convenției Europene a Drepturilor Omului care prevede că orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa”.*
96. Reieșind din cele expuse și în conformitate cu prevederile art.art.100 alin.(4), 101 Cod de procedură penală, verificând toate probele administrate sub toate aspectele, complet și obiectiv, iar fiecare probă fiind apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată, ajunge la concluzie, că inculpatul, **Ștefan SCRIPNIC**, urmează a fi achitat de sub învinuirea înaintată în baza art.328 alin.(1) Cod penal, în legătură cu neîntrunirea în faptele acestuia, a tuturor elementelor obligatorii a componente de infracțiune ce i s-a incriminat, bazându-se constatările pe probele verbale și în scris prezentate și în analiza faptului dacă acușările au fost bine justificate la standardul de dovadă „în afara dubiilor rezonabile”, care pot rezulta din coexistența deducerilor suficient de puternice, clare și concordante sau a similitudinilor prezumției de fapt necombătute, luându-se în considerație comportamentul părților.

Acțiunea civilă

97. Potrivit art.387 alin.(2) pct.2) Cod de procedură penală, *în cazul cînd se dă o sentință de achitare, instanța nu se pronunță asupra acțiunii civile dacă inculpatul a fost achitat pentru că nu sunt întrunite elementele infracțiunii sau există una din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei, prevăzute în art.35 al Codului penal.*

98. Luînd în considerație faptul că **Ștefan SCRIPNIC** urmează a fi achitat de sub învinuirea înaintată în baza art.328 alin.(1) Cod penal, în legătură cu neîntrunirea în faptele acestuia, a tuturor elementelor obligatorii a componenței de infracțiune ce i s-a incriminat, instanța nu se va pronunța asupra acțiunii civile înaintată de Ministerul Finanțelor privind încasarea în bugetul de stat a sumei prejudiciului material cauzat prin infracțiune în sumă de 1583,23 lei.
99. În contextul celor expuse, în conformitate cu art. 384, 385, 390 alin.(1) pct.3), 392, 396, 397 Cod de procedură penală, instanța de judecată

hotărăște:

Ștefan SCRIPNIC se achită pe marginea acuzațiilor de comitere a infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(1) Cod penal, **în legătură cu neîntrunirea în faptele acestuia a tuturor elementelor obligatorii a componenței de infracțiune ce i s-a incriminat.**

Sentința este cu drept de atac în ordine de apel la Curtea de Apel ***** în termen de 15 zile de la pronunțare prin intermediul Judecătoriei Ungheni.

**Președintele ședinței,
Judecătorul
Anatolie RUSU**